

La motivació a la docència

Autor: Roger Codinachs. Coordinador docent i tutor MFiC EAP Vic (CAP El Remei)

Tots hem tingut professors que ens han motivat a l'hora d'aprendre i altres que no. Un docent motivat és una peça fonamental en les regles de l'ensenyament i és clarament generador d'emocions i dinàmiques positives entre els seus alumnes. Un docent feliç té més possibilitats de "crear" alumnes feliços. Igualment, un docent apassionat té més possibilitats de "crear" alumnes apassionats. Per altra banda, un docent a qui no li agradi el que fa, dubta molt que desperti passions entre els seus alumnes.

Primer de tot i abans que res, caldria preguntar-nos sobre què és la motivació. La resposta no és gens fàcil. Segons Roussel (1), la motivació pot definir-se com un *procés que, a l'activar-se, dirigeix la conducta dels individus a aconseguir els objectius que s'han proposat*. Segons el diccionari de la llengua catalana, es tracta d'un *conjunt de condicions extrínseques i intrínseques a la persona, que determinen la variació, la intensitat, la qualitat i la direcció del seu comportament*.

Però, què fa que estiguem motivats? Müller et al (2) varen realitzar un estudi en el qual varen identificar quines són les principals motivacions per ser docents i quines les principals per deixar de ser-ho.

Les motivacions per ser docents:

- Poca rutina a la feina.
- Disposar de contactes humans diversos.
- Ser una feina exigent i en evolució.
- La transmissió del coneixement als joves.
- L'autonomia en les decisions pedagògiques i activitats.
- L'autonomia a la realització d'activitats docents.
- La identificació amb la professió docent.

Les motivacions per deixar de ser docents:

- L'argument de la càrrega de feina (per exemple, augmentar la diversitat de tasques, la feina més administrativa, augment de les reunions...).
- La insatisfacció en el contingut i com s'implementen les reformes institucionals.
- Massa esforç per disciplinar els estudiants en lloc d'ensenyar-los.
- La falta d'autonomia i flexibilitat.
- La falta de recolzament i flexibilitat jeràrquica.
- La degradació de la imatge de la professió docent.

Sigui quina sigui la motivació del docent, el que està clar és que la motivació pot influir directament en els resultats individuals de les persones i, de retruc, amb els resultats d'una organització. Un alumnat motivat respon amb una més gran dedicació, la qual cosa acaba comportant una millor integració, uns millors resultats i una millor motivació dels docents. Aquest cicle es va realimentant i produint efectes molt positius tant en el professorat com en l'alumnat.

El docent ha de plantejar-se un triple objectiu en la seva acció motivadora:

- **Suscitar l'interès:** Fent una tria adequada dels continguts docents i fomentant la comunicació i el diàleg amb l'alumnat.
- **Dirigir i mantenir l'esforç:** duent a terme una avaluació continuada amb un esglaonament progressiu en la dificultat de les activitats.
- **Aconseguir l'objectiu de l'aprenentatge prefixat.** Sempre tenir clar on volem arribar.

Existeixen tot un conjunt d'estratègies per tal d'aconseguir un ensenyament motivador. En primera instància, cal crear unes condicions bàsiques motivadores mitjançant una conducta apropiada del docent, una bona atmosfera a l'aula/consulta i una bona cohesió de grup. Un cop tinguem això, cal generar la motivació inicial a l'alumne/a augmentant valors i actituds, incrementant les expectatives d'èxit, incrementant l'orientació de metes, fent servir material rellevant i creant creences realistes del seu aprenentatge. Assolida la primera motivació, cal mantenir-la i protegir-la a través d'un aprenentatge estimulants i divertit, presentant les tasques de forma motivadora (explicant la finalitat), establint metes a curt termini, protegint l'autoestima i la confiança dels alumnes i fent que els alumnes tinguin una imatge social positiva. També promovent la cooperació, fomentant l'autonomia (donar-los opcions, delegant el paper del professor sempre que sigui possible, paper de professor-facilitador) i proporcionant estratègies automotivadores. Finalment, a l'acabar l'experiència de l'aprenentatge, s'ha de fer una avaluació positiva amb una retroalimentació motivadora mitjançant comentaris positius que ajudin a l'alumne/a amb el seu aprenentatge.

Així, doncs, a motivar-nos tots plegats!

Referències

(1) Roussel P (2000) La Motivation au Travail—Concept et Theories. Notes du Laboratoire Interdisciplinaire de recherche sur les Ressources Humaines et l'Emploi (LIRHE), Note No. 326. Toulouse: LIRHE.

(2) Müller K, Alliait R & Benninghoff F (2009). Attracting and Retaining Teachers. A Question of Motivation. Educational Management Administration & Leadership 37 (5): 574-599.

Citació

Autor: Codinach, Roger

Títol article: La motivació a la docència

Revista: APSalut. Volum 6. Número 1. Article 101

Data: 4 de gener de 2018